

Gauss-Greenovy-Ostrogradského formule v \mathbb{R}^2 a \mathbb{R}^3

Následující vztahy se vyznačují tím, že dávají do souvislosti integrál přes **oblast plné dimenze** Ω s integrálem přes **její hranici** $\partial\Omega$. V uvedených vztazích předpokládáme:

- Je-li Ω omezená oblast v \mathbb{R}^3 , je její hranice $\partial\Omega$ zobecněná 2-plocha, a symbol ds označuje plošný integrál prvního druhu přes plochu $\partial\Omega$;
- Je-li Ω je omezená oblast v \mathbb{R}^2 , je její hranice $\partial\Omega$ po částech hladká jednoduchá křivka, orientovaná tak, že při pohybu po $\partial\Omega$ leží oblast Ω po levé ruce, symbol ds pak označuje křivkový integrál prvního druhu přes křivku $\partial\Omega$;
- ve skoro všech bodech $\partial\Omega$ existuje jednotkový vektor vnější normály $\vec{\nu} = (\nu_1, \nu_2, \nu_3)$ resp. $\vec{\nu} = (\nu_1, \nu_2)$;
- všechny integrované (skalární či vektorové) funkce jsou (pro jednoduchost) spojitě spolu se všemi potřebnými derivacemi na $\bar{\Omega}$.

1. Základní věta:

$$\boxed{\int_{\Omega} \frac{\partial F}{\partial x_k} dx = \int_{\partial\Omega} F \nu_k ds, \quad k = 1, 2, 3} \quad (1) \quad \text{Gauss-Green-Ostrogradský}$$

2. Odvozené vztahy:

$$\boxed{\int_{\Omega} \operatorname{div} \vec{T} dx = \int_{\partial\Omega} \vec{T} \cdot \vec{\nu} ds,} \quad (2) \quad \text{Věta o divergenci}$$

$$\boxed{\int_{\Omega} u \frac{\partial v}{\partial x_k} dx = \int_{\partial\Omega} u v \nu_k ds - \int_{\Omega} v \frac{\partial u}{\partial x_k} dx} \quad (3) \quad \text{Per partes po složkách}$$

$$\boxed{\int_{\Omega} u \nabla v dx = \int_{\partial\Omega} u v \vec{\nu} ds - \int_{\Omega} v \nabla u dx} \quad (4) \quad \text{Per partes vektorově}$$

$$\boxed{\int_{\Omega} \nabla u \nabla v dx = \int_{\partial\Omega} v \frac{\partial u}{\partial \vec{\nu}} ds - \int_{\Omega} v \Delta u dx} \quad (5) \quad \text{1. Greenova formule}$$

... kde $\frac{\partial u}{\partial \vec{\nu}} = \nabla u \cdot \vec{\nu}$ je derivace ve směru normálového vektoru

$$\boxed{\int_{\Omega} (u \Delta v - v \Delta u) dx = \int_{\partial\Omega} \left(u \frac{\partial v}{\partial \vec{\nu}} - v \frac{\partial u}{\partial \vec{\nu}} \right) ds} \quad (6) \quad \text{2. Greenova formule}$$

3. Další důsledky:

$$\boxed{\int_{\Omega} \Delta u dx = \int_{\partial\Omega} \frac{\partial u}{\partial \vec{\nu}} ds} \quad (7)$$

$$\boxed{\int_{\partial\Omega} \vec{\nu} ds = 0} \quad (8)$$

4. Poznámka ke vzorci (1):

Jako základní ze všech uváděných vztahů jsem si vybral vzorec (1) především pro jeho analogii se známým (jednodimenzionálním) Newton-Leibnizovým vztahem

$$\int_a^b F' dx = F(b) - F(a). \quad (*)$$

Pro jednoduchost předpokládáme například $F, F' \in \mathcal{C}(\langle a, b \rangle)$. Potom Ω ve vztahu (1) hraje roli intervalu (a, b) v (*), jehož „hranici“ jsou dva body a a b . Hodnoty v hraničních bodech $F(b)$ a $F(a)$ na pravé straně vztahu (*) jsou násobeny hodnotami 1 a -1 , které se dají chápat jako hodnoty „vnější normály k intervalu (a, b) ve směru osy x “ v bodech a a b .

5. Z (1) plynou všechny ostatní vztahy (2)–(8) :

- Vztah (2) plyne z (1): dosadte $F := T_k$ v (1) a sečtěte přes k .
- Vztah (3) plyne z (1): dosadte $F := uv$ v (1) a proderivujte součin na levé straně.
- Vztah (4) je jen vektorovým zápisem vztahu (3).
- Vztah (5) plyne z (3): místo u dosadte $\frac{\partial u}{\partial x_k}$ a takto vzniklé rovnosti sečtěte přes k .
- Vztah (6) plyne z (5): napište si vztah (5'), který vznikne z (5) tím, že prohodíte roli u a v . Potom odečtěte (5') a (5).
- Vztah (7): položte $v = 1$ v (5).
- Vztah (8): položte $u = v = 1$ v (4).

Stokesova věta v \mathbb{R}^3

Do souvislosti jsou dávány dva integrály přes objekty **neplné dimenze** (to je hlavní rozdíl proti předchozímu případu). Tj. jde o situaci „křivá plocha s okrajem“.

Věta (Stokes). *Nechť $S = (S, \vec{\nu})$ je orientovaná jednoduchá 2-plocha v \mathbb{R}^3 , nechť její hranice $\partial S \equiv \langle \varphi \rangle$ je obrazem jednoduché, uzavřené, po částech hladké křivky φ . Nechť dále φ obíhá S v **kladném** směru (tj. orientace tečného vektoru k φ a orientace plochy ν vyhovují pravidlu pravé ruky). Nechť konečně $T_k, \frac{\partial T_k}{\partial x_j} \in \mathcal{C}(\overline{S})$. Potom*

$$\boxed{\int_S \text{rot } \vec{T} \cdot \vec{\nu} dS = \int_{\varphi} T_1 dx + T_2 dy + T_3 dz}$$

nebo zapsáno jinak

$$\boxed{\int_{(S, \nu)} \text{rot } \vec{T} d\vec{S} = \int_{\varphi} \vec{T} d\vec{\varphi}}$$

Je-li S obíhána opačně, liší se uvedené integrály o znaménko.

M. Rokyta, 26.2.1999